HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina tammikuun 4. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | V. 1934 ■ No 1

TUOKOON VUOSI 1934 TÄLLE KANSALLE POHJAN UUTEEN ELÄMÄÄN!

SKJ-n ja IKL-n PERUSAJATUKSIEN yhtäläisyydet ja eroavaisuudet

Useimmissa maissa syntyneet kansalliset liikkeet ja pusero-järjestöt ovat todisteena poliittisten ja taloudellisten järjestelmien vanhettuneisuudesta. Kansojen laajat kerrokset kaipaavat ja vaativat jotakin uutta, missä vielä vaistomaisesti, missä jo määrätietoisesti. Kaikille näille uusille liikkeille on ominaista, että ne alussa kehittyvät sangen hitaasti pienestä alusta, sitten alkavat kasvaa nopeammin ja lopulta verrattain lyhyessä ajassa voittavat luonnon voimalla kansan enemmistön puolelleen ja saavuttavat voittonsa.

Uusille liikkeille on myöskin ominaista, että niissä alussa kehittyy muutamia eri suuntia, joskaan näiden suuntien väliset eroavaisuudet eivät ole edes läheskään yhtä suuria kuin poliittisten puolueiden väliset erot. Ajan mukana sitten uusien liikkeiden suuntaviivat selvenevät kansalle. Se liike, joka aatteellisesti on voimakkain, jää elämään ja toiset sulautuvat niihin.

Tälle kehityksen kululle on lisäksi ominaista, että vanhat puolueet ja puoluehenki yrittävät puolustaa asemiansa ei ainoastaan taistelemalla uusia liikkeitä vastaan, vaan myöskin soluttautumalla uusien liikkeiden järjestöihin, pyrkien johtamaan niitä takaisin vanhoille puolueurille tai aikaan saamaan niiden välille riitaisuuksia. Tämä viimemainittu seikka pakoittaa usein uuden suunnan järjestöjä jyrkkäänkin keskeiseen väittelyyn, jota puolueiden edustajat erehtyvät vertailemaan omiin puolueittensa välisiin riitaisuuksiin, vaikka itse asiassa on vain kysymys siitä, että joku uuden suunnan järjestö tahtoo varoittaa toista järjestöä tai sen jäseniä puoluehengen pauloista.

Ylläsanotuista perusteista lähtien katsoo Suomen Kansan Järjestö tarpeelliseksi täten julkaista vertailevan yleiskatsauksen omansa ja Isänmaallisen kansanliikkeen päämääriin, pyrkimyksiin ja suuntaviivoihin. Tämä on selvittävää siksikin, että useasti tuodaan julki ajatus, että molemmat liikkeet ovat samat. Näin voi lukeva yleisö itse arvostella molempien liikkeiden toimintamahdollisuuksia.

Suomen Kansan Järjestön ohjelmallisia suuntaviivoja.	Isänmaallisen Kansanliikkeen yleiset ohjelmaperusteet.
Voimakkaan kansallisvaltion luominen.	
Järjestön päämääränä on liittää kaikki suomalaiset yhteen suureksi Suomeksi — luoda voimakas kansallisvaltio, joka pohjautuu periaatteeseen: YHTEISHYVÄ YLINNÄ KAIKEN.	*Isänmaallinen kansanliike, joka lähtee samalta pohjalta kuin 1930 valtava kansannousu, asettaa lopulliseksi päämääräkseen kansallisesti sisään ja ulospäin voimakkaan Suomen luomisen.* *1) Kaikki Suomen heimot on liitettävä yhdeksi suureksi Suomeksi kansojen itsemääräämisoikeuden perusteella.*
Johtaja-periaate ja uusi valtiomuoto.	
Tätä varten on järjestö luonut suppean toimintaohjeen niille kansalaisille, jotka määrätietoisina ja vastuuvelvollisen johdon alaisina liittoutuvat herättämään kansamme näkemään nykyisten valtiollisten ja taloudellisteen olojmme kestämättömyyden, puutteet yhteiskunta- ja sivistyselämässämme sekä KOKONAISUUDEN HYVÄKSI luomaan ja kehittämään oikeita muotoja ja järjestystä vallitsevan hajaannuksen ja sekasorron tilalle.	*Sen toteuttamiseksi kansanliikkeen lähimpänä tarkoituksena on:*
Kansakunnan kokonaisuuden palveleminen.	
1) Kunkin yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdoitta ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palvelemaan.	**Järjestö rakentuu sille periaatteelle, että yksilön oikeudet riippuvat velvollisuuksien täyttämisestä ja että yksilön velvollisuude ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdottomasti ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palveleviksi: Isänmaan yhteinen etu ryhmäetujen ja yksityisetujen yläpuolelle.**
Suomen kansalaisuus.	
2) Suomen kansalainen on vain se yksilö, joka tunnustaa kuuluvansa kansamme yhteisin veri-, kohtalo- ja kulttuurisitein. SUOMEN KANSALAISENA EI SIIS SAA OLLA KUKAAN, JONKA TOIMINTA ON ULKOMAISEN JOHDON ALAINEN.	**2) Suomen knsalainen on vain se kansakunnan jäsen, joka tunnustaa kuuluvansa kansaamme yhteisen veri-, kohtalo- ja kulttuurisitein.**
Pätevyyden edellytykset ja puolueista vapautuminen.	
3) Vain Suomen kansalaisella on oikeus päättää valtakunnan ja yhteiskunnan asioista ja laeista, eivätkä puoluenäkökohdat, vaan asianomaisen kyky, luonne ja koeteltu kansalaiskunto määrätkööt virkoihin, toimiin ja tehtäviin henkilöitä valittaessa. Puolueista ja niiden itsevaltiudesta on kerta kaikkiaan vapauduttava.	**3) Vain Suomen kansalaisella on oikeus päättää valtakunnan ja yhteiskunnan asioista ja laeista. Virkoja ja toimia täytettäessä ja julkisia tehtäviä annettaessa eivät saa määrätä puoluenäkökohdat, vaan ratkaisevana henkilövalinnassa täytyy olla kyky, pätevyys ja koeteltu kansalaiskunto. Sen tähden on vapauduttava puolueryhmien itsevaltiudesta.**
Toimeentulomahdollisuuksien turvaaminen.	
4) Valtakunnan ehdottomana velvollisuutena on huolehtia Suomen kansalaisten toimeentulomahdollisuuksien turvaamisesta JA NÄIDEN JATKUVASTA KEHITTÄMISESTÄ TERVEIDEN KEHITYLAKIEN POHJALLA. TYÖTTÖMYYS JA SEN AIHEUTTAMA HÄTÄ EIVÄT SAA ESIINYÄ MAASSA, JOLLA ON SUUNNATTOMAT DELLYTYKSET HYVINVOINTIIN.	*Yhteiskunnan velvollisuus on huolehtia siitä, että kaikilla on työnsaantimahdollisuus!*

(Jatk. siv. 3)

Mistä voimme OTTAA RAHAT?

Kehoitamme vilpittömästi kaikkia lukijoitamme tutustumaan Uuden Suomen 2. 1. etusivulla julkaistuun kirjoitukseen otsikolla:

MISTÄ MUSSOLINI OTTAA RAHAT?

Jättiläismäistä varainhankintaa ilman inflatiota.

K.o. kirjoituksessa nimittäin varsin selvällä tavalla esitetään kuinka uudet suunnat — niin fascismi kuin kansallissosialismikin — käytännössä pystyvät ratkaisemaan sen rahataloudellisen vaikeuden, joka on ajanut liberalistisen kapitalismin sen nykyiseen lopulliseen umpikujaan. Siinä selostetaan, kuinka Mussolini on voinut **ilman inflatiota, ilman verojen ja ilman valtiovelan lisäämistä** muun muassa: suorituttaa **maataloudellisia kuivaustöitä yli 7:llä miljardilla liiralla,** tunneli- ja rautatietöitä 648 miljoonalla, vesijohtoja 146 milj. liiralla, **hankkia maataloudelle luottoa 2.5 %:lla,** lisätä 300,000 hehtaarin suuruisella alueella maatalouden tuotantoa 50 %:lla, ynnä vielä paljon muuta. Ja tämä on sitä ihmeellisempi, kun otetaan huomioon, että niin Italian valtion talous, kuin sen yksityinen talouselämä oli aivan rappiotilalla, kun Mussolini otti ohjakset käsiinsä.

Kirjoituksessa selostetaan kyllä seikkaperäisesti Mussolinin aikaansaattamia **saavutuksia** ja niitä **ulkonaisia teknillisiä menettelytapoja,** joiden avulla tuo merkillinen rahoitus on läpiviety; periaatteellisista tekejöistä mainitaan vain »säästäväisyys». Kai tämän tähden on kirjoitus kelvannut puoluelehdellekin!

Mutta siinä ei ole selvästi viitattu asian **ytimeen** — siihen **periaatteellisesti uuteen näkemykseen,** joka on tällaisen rahoituksen menestymisen perusedellytyksenä ja pohjana. Jokainen kansallissosialismin aatteeseen perehtynyt henkilö tietää, mikä tämä näkemys on, s.o.

maksuvälineiden luominen ja luottojen myöntäminen määrätietoiseen, kansantaloudellisia arvoja luovan työn suorittamiseen, käyttämällä katteeksi ja vakuudeksi juuri ne arvot, jotka vasta tuon työn kautta luodaan.

Asian ydin ei ole siis »säästäväisyydessä», vaan siinä, että

eheytetyn, johtoonsa luottavan kansan säästäjät uskaltavat luovuttaa säästönsä käytettäviksi sellaisia vakuuksia vastaan, joita vasta käydään luomaan heidän säästörahojensa avulla,

jota vastoin liberalistinen kapitalismi **ei uskalla** säästövarojaan lainata ulos muuta kuin »Shylock'in tapaan« — siis **panttioikeutta** vastaan **jo suoritetun** työn luomiin, **helposti rahaksi muutettaviin »realivakuuksiin.»**

Mussolinin rahoitustekniikkaa ei siis ole mahdollista toteuttaa puoluevaltiojärjestelmän puitteissa.

Jos yritettäisiin sitä vaikka kuinka huolellisesti »kopioida», **niin syntyisi vain hedelmätön tekokukkanen.**

Uuden rahoitusmenetelmän edellytyksenä on kansan herättäminen uuteen näkemykseen ja valtiollisen elämän uudelleenjärjestely elimelliselle (ammattisääty- eli »korporatiiviselle») pohjalle.

Samaa uutta tietä voi — **ja tulee** — Suomikin saavuttamaan hyvinvointinsa. **Tutustukaa, kansalaiset, siihen! Sitä selostetaan "Herää Suomen" joka numerossa.**

Sovinnon viikon avasi arkkipiispa Ingman iskulla sitä vastaan.

PUHE: Esimerkki siitä, minkälaista puhetta rauhan viikolla ei saa pitää. Se on rikos presidentin korkeaa persoonaa ja rehellistä tarkoitusta vastaan.

Tasavallan presidentin kehoitus rauhan viikon viettämiseksi tehtiin vilpittömässä mielessä. Me uskoimme, että kun kehoitus tuli valtion päämiehen taholta, sopusointua julkisuudessa voitaisiin ainakin arvovaltaisella taholla säilyttää yhden viikon ajan. Mutta uskossamme petyimme.

Jo kohta presidentin puheen jälkeen riensivät puoluelehdet tapansa mukaan käyttämään puhetta itsekkäiden pyyteittensä palvelukseen. Tämä ei tuntunut odottamattomalta.

Mutta nyt viikon alkajaisiksi radiossa pidetty ainakin puoleksi virallinen puhe osoitti, mitenkä puoluemieli saattaa vaikuttaa kirkkomme päämiehessä niin voimakkaasti, ettei hän jaksa irtaantua siitä edes tällaisessa tilaisuudessa. Jos puoluelehtemme olisivat jaksaneet säilyttää maltillisuutensa tähän puheeseen nähden, niin se ei olisi ollut niin vaarallista. Mutta heti kohta kävivät siihen puoluemiehet ja vanhan järjestelmän kannattajat käsiksi ja luonnollisesti omaksi hyväkseen.

Jokainen lienee lukenut puheen jo päivälehdistä ja muodostanut siitä oman käsityksensä. Emme halua siihen ja sen sanamuotoon lähemmin kajota. Muutamia mietteitä sen johdosta katsomme kumminkin syytä olevan tähän liittää.

Kukaan ei kutsune sitä »ulkomaiden esikuvien matkimiseksi», että J. W. Snellman herätti suomalaisissa heidän kansallistuntonsa ja heidän halunsa kansalliseen riippumattomuuteen ja itsenäisyyteen, vaikka esimerkiksi Sveitsin ja monen muun maan itsenäisyystaistelu oli tapahtunut monta sataa vuotta aikaisemmin ja siis oli jonkunlaisena »esikuvana». Kukaan ei myöskään syyttäne Mikael Agricolaa »ulkomaiden matkimisesta» sentähden, että hän toi Suomeen uskonnonpuhdistuksen uudet näkemykset, sillä eihän katolilaisuuskaan ollut Suomessa syntynyt uskonnon muoto. Saksassa tapahtunut uskonnonpuhdistus asetti Suomen kansan valinnan eteen kahden suunnan välillä, jotka keskenänsä taistelivat ihmisten sieluista suuressa maailmassa. Niin myöskään eivät parlamenttarismi, puoluejärjestelmä, marxismi, liberalismi, kapitalismi, kommunismi, y.m. ole mitään nimenomaan Suomelle ominaisia ajatussuuntia, vaan ne kaikki perustuvat ulkomaisiin esikuviin ja ovat meidän maassamme »tuontituotteita».

Meidän edustamamme kansallissosialistinen maailmankatsomus on syntynyt maailman vastavaikutuksena kapitalistisen talousjärjestelmän harhateille joutumisesta ja *siitä seurauksena olevasta* kommunismista. Nytkin on *koko maailma* asetettu valinnan eteen »vanhan» ja »uuden» suunnan välillä, ja niiden välinen taistelu on käynnissä *kaikkien kansojen* keskuudessa, aivan niinkuin oli asian laita uskonnonpuhdistuksen aikana. Uskonnonpuhdistuksen toteuttivat *kansat,* eivätkä suinkaan katoliset papit ja piispat, jotka päin vastoin kaikkialla yrittivät kaikin voiminsa säilyttää valta-asemaansa, vetoamalla ennenkaikkea »arvovaltaansa» — aivan niinkuin nykyajan puoluemiehet ja parlamentaarikot.

Kysymys siis *ei ole* mistään »ulkomaisen järjestelmän» asettamisesta minkään »kotimaisen» tahi »pohjoismaisen» järjestelmän tilalle, vaan *valinnasta kahden vastakkaisen maailmankatsomuksen välillä.*

Puseromiehen silmänisku.

»Kun tuhannet ihmiset kukin kohdastaan yrittävät hoitaa talouttaan sekä yksin että lehden vapaita sopimuksia muiden kanssa, löydetään parhaiden, onnistumisien ja erehdysten kautta, se oikea kehityksen tie, joka varmimmin ohjaa ihmiskunnan hyvinvointiin.»

Rahaministeri Relander eduskunnassa.

Siis *onnistumisien* ja *erehdysten kautta* päästään *ihmiskunnan hyvinvointiin.* Kylläpä meillä Suomessa sitten pitäisi olla *hyvinvointi korkealla, niin paljon erehdyksiä kuin täällä on sattunut.* »Onnistumiset» voidaan sitävastoin jättää mainitsematta.

Niin. Jokaisen on siis omin päin yritettävä, ilman että valtiovalta millään tavalla sekaantuu hänen hommiinsa. Vasta sitten kuin rikoslakia vastaan on törmännyt, on valtiovallalla tilaisuus ryhtyä toimenpiteisiin. Jään siis odottamaan, että nuo liikennekonstapelit, ja Bergin Matti aivan ensimmäiseksi, jotka aivan turhaa koristelevat kadunristeyksiä, poistetaan. On nimittäin annettava jokaisen autoilijan itse yrittää sivuttaa liikenteen vaaroja. Ei tarvita tässäkään tapauksessa jonkunmoista holhousta korkeimmilta tahoilta. Ja jos silloin tällöin sattuisikin pieni »kolari, niin ei välitetä, *tuollaiset erehdykset tuottavat vain ihmiskunnalle hyvinvointia.* Ja sitäpaitsi, eihän kukaan liikennepoliisi tunne noita autojen ominaisuuksia, heidän itsepäisyyttään ja eteenpäinpyrkimyshaluaan, niinkuin ajajat itse. Siis viimemainittua yrittelijää ei saa estää hänen hevosvoimallisissa yrityksissään. Sehän olisi kokonaan liberalistista maailmankatsomusta vastaan. Päinvastoin pitää autonkuljettajalla olla mahdollisuus, *tehdä vapaita sopimuksia jokaisen jalankulkijan kanssa.* Sillä tavoin voidaan vapaasti, ilman että esivaltaa häiritään, sopia yliajoista ja muista »erehdyksistä».

Ja kun sitten autoalallekin perustetaan suurtrusti, joka kontrolloi kaikki pääkaupungin autot, niin voidaan panna ne ajamaan pitkässä jonossa edestakaisin Aleksanterinkadulla, niin että kukaan ei pääse tämän kadun poikki, *ei edes palokunta tai sairasautotkaan.* Silloin on todellinen vapaa kilpailu (liberalismi) hallitsemassa, ja *yhteishyvä saa odottaa kerjäläisenä kadunkulmassa, kunnes trusti suvaitsee antaa sille tietä.*

Ministeri Relanderin sanat voisi muuttaa seuraavasti:

»Kun tuhannet autoilijat kukin autollaan yrittävät hoitaa liikenneltä sekä yksin että tehden vapaita sopimuksia muiden kanssa, löydetään parhaiten, kolarien ja päälleajojen kautta, se oikea kehityksen tie, joka varmimmin ohjaa — romukauppaan.»

Eläköön liberalismin erehdykset, jotka vievät 100 km nopeudella paratiisiin.

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

Kotimaa.

27. 12. Lainvalmistelukunta on laatinut kuntien taloudenhoitoa koskevan lakiehdotuksen.

31. 12. Suomen Pankin 95.5 milj. mk:n puntakreditiivi on kokonaan poismaksettu.

31. 12. Jenny Anttila on tunnustanut murhanneensa eversti Asplundin — 500 mk:n korvauksesta!

3. 1. On todettu, että vakoilijat ovat m.m. myrkyttäneet myöskin Lapuan tehtaan — vahtikoiran! Siis perusteellista toimintaa.

3. 1. Tulitikkutrusti on alentanut hintojaan 10 %:lla.

3. 1. Valtion rautateiden pääjohtaja ilmoittaa, ettei vaunupulaa eikä ruhkautumisia ole tänä vuonna odotettavissa.

UUSI VUOSI.

Kirkkojen kellot ovat soittaneet väsyneen vuoden hautaan. Ne ovat soittaneet uuden paremman vuoden hereille. Niin ne ovat soittaneet monasti ja monasti ovat soittaneet suotta. Kuitenkin kansamme odottaa uutta vuotta entistä ehompana, odottaa sitä lahjaksi ajattelematta, onko sillä kohtuudella oikeutta toivoa uutta vuotta mennyttä paremmaksi.

Huomaammeko mitään erikoista siinä, että juuri kirkon kellojen soitolla tiedoitetaan uuden vuoden tuloa, tuon Herran huoneen kelloilla, jonka kautta ihmiskunnalle pitäisi jatkuvasti ilmoitettaman tieto siitä oikeasta elämän kulusta, joka lahjomattomana saattaa meidät niittämään, niinkuin olemme kylväneet. Uuden vuoden kellot soittavat niin paljon. Ne ovat taas meille soittaneet: *"Kuka vihaa kylvää, se tulee myrskyä niittämään."* Sama koskee myös koko kansaa. Tehkäämme kukin itsellemme ja kaikki kansana kysymys: Minkälaisen uuden vuoden voimme kohtuudella toivoa? Siinä ei kansamme ole tekemisissä minkään arpajaisten kanssa. Uusi vuosi ei tuo meille mitään lahjana. — Niin soittavat kristikansalle uudenvuoden kellot. Antaako se vahvemman oikeus, ryhmä- ja puolueitsekkyys, joka rehoittaa kansassamme ja jota erikoisesti nykyinen heikko sekä valtio- että talousjärjestelmämme tukevat, antavatko ne meille oikeutta nyt alkaneelta vuodelta toivoa muuta kuin myrskyä?

卐
卐 卐

Palauttakaamme mieliimme meitä velvoittavat kymmenet käskyt. Niistä kolme ensimäistä määrittelevät suhteemme elämän suureen kulkuun. Sitä tulisi meidän kunnioittaa yli kaiken. Seuraavat seitsemän käskyä määrittelevät suhteemme lähimäisiimme. Niitä olisi meidän kunnioitettava yhtä paljon kuin itseämme.

Jos niin olisi laita, jos elämä niin ymmärrettäisiin ja käytännössä toteutettaisiin, niin silloin voisimme vuodelta 1934 odottaa muutakin kuin vihaa, kateutta, puutetta, tuskaa, nälkää, toivottomuutta ja jatkuvasti vaikeutuvia elinmahdollisuuksia. Puolustukseksi voitanee sanoa, ettei kirkkomme ole jaksanut juuruttaa elämän suurta tajuntaa kansalaistemme tietoisuuteen, ei ainakaan siinä määrin, että se pystyttäisi käytännössäkin toteuttamaan, sillä harvat sen sanoista lankeavat hyvään maahan, monet tienvieriin, kivistöön ja useat orjantappuroihin. Mutta juuri tietoisina siitä, että vaan harvat kansalaisistamme käsittävät oikein elämän suuren kulun, että monelta elämän kiusaukset himmentävät sydämmen äänen, että vielä useammat tukahduttavat sen surusta, rikkaudella ja kaikkinaisella elämän turhuudella; lisäksi tietoisina inhimillisestä rajoittuvaisuudesta, varsinkin nykyisen kehittyneen talouselämämme monenlaisten vaikutteiden alaisuudessa, olemme me itsekukin erikoisesti velvoitettuja luomaan sellaisia yhteiskuntamuotoja, ja jatkuvasti kehittämään valtioelämäämme niin, että käytännössäkin kansamme keskuudessa tulevat elämän suuret lait kunnioitetuksi yli kaiken ja lähimmäisemme kansan kerroksiin katsomatta saavat samat oikeudet, kuin mitä tahdomme itsellemmekin. Silloin vasta soittavat kirkkojemme kellot meille uuden vuoden entistä ehompana.

卐
卐 卐

Sinulle, aatteemme kannattaja ja sen puolesta taistelija, nousee uusi vuosi ristin merkeissä. Sovinnollinen mieli, yhteiskunnallinen sopu ja kansalaisrauha eivät liioin tule lahjana, eivät nekään voi kasvaa ilman juuria ja oikeata maaperää. Nykyinen yhteiskuntamme, jossa inhimillisen lyhytnäköisyyden temmellystä sanotaan vapaudeksi, jossa kansakunnan laitosten palvelus ei toimi koko kansakunnan hyvinvointia silmälläpitäen, vaan ainoastaan ryhmän ja yksilön, s.o. vahvemman etua silmälläpitäen, se yhteiskunta itsekkään järjestelmänsä kautta kylvää yrttitarhaansa runsain mitoin ohdakkeita ja orjantappuroita. Sinä aatteemme kantaja olet peltomiehenä tuollaisessa toivottomassa yrttitarhassa. Sinulle kuuluu keskeymätön herätys ja valistustyö. Sitä tarvitsevat lähimäisesi, sitä odottaa sinulta vuonna 1934 koko kansasi. — Niin soittavat sinulle terveisensä uuden vuoden kellot.

Helsingissä, 3. 1. 34.

A. Kalsta.

卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐

KOTIMAISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme parhaiten muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehottamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta. ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Alamme tämän KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIMEN kirjoitussarjan muutamilla lainauksilla Turun yliopiston historian professori Einar *Juveliuksen* teoksesta "Suomen kansan Aikakirjat", joiden lainausten aiheena on meillä "liberalismin isäksi" tunnustettu:

ANTTI CHYDENIUS.

Kuvataksemme niitä Ruotsi—Suomen valtakunnan olosuhteita 1700-luvun loppupuolella, joissa toimi Antti Chydenius, toistamme yllämainitusta teoksesta seuraavat kappaleet:

— Luonnollisesti ilmestyi keinottelijoita, jotka ansaitsivat rahaa suuren yleisön kustannuksella. He alkoivat ostaa maatiloja lainavaroilla ja laskivat, että heidän velkansa vähitellen rahanarvon aletessa hupenisi olemattomiin. — —

— Lopulta ei nähty muuta neuvoa kuin toistaiseksi vapauttaa pankki seteliensä lunastamisvelvollisuudesta. — —

— Viimeisten vuosien hillitön kahvinsalakuljetus oli kuitenkin opettanut säädyille, että oli olemassa tavaroita »joiden käytöstä kansa ei näyttänyt suostuvan pakkokeinoin luopumaan». Siksi peruutettiin tuon halutun juoman kielto. — —

— Milloinkaan — kuten sanottu — ei ulkomaista kultaa ollut niin suuressa määrässä käytetty säätyjen muokkaamiseen kuin ennen näitä valtiopäiviä ja niiden aikana. — Naapurivaltojen suurenmoiseen anteliaisuuteen oli erittäin painavat syyt. Olihan estettävä hallitusmuodon muutos, joka olisi nostanut Ruotsin valtakunnan heikkoudentilasta. — —

— Oli tultu siihen, että sekä hatut että myssyt puoluekiihkossaan pitivät kaikkia keinoja luvallisina, kunhan ne hyödyttivät omaa puoluetta. He asettivat siis puolueen isänmaan yläpuolelle. Kummassakin puolueessa oli useita, jotka aatetovereittensa puolesta häpesivät sitä, että vapaan valtakunnan kansalaiset alentuivat vierasmaalaisten asioita ajamaan. Mutta tämä vähemmistö ei kyennyt saamaan ääntään kuuluville. — —

— Vaikeat ajat eivät vaikuttaneet vain teollisuuteen, vaan myöskin maanviljelykseen. Jos hattujen valtakauden lopulla kaikki olivat tahtoneet ostaa, niin tahtoivat nyt kaikki myydä. Kukaan ei ostanut muuta kuin kaikkein välttämättömintä. Rahvas tuli tavalliseen tapaan syksyllä kaupunkiin myymään viljaa, voita ja eläimiä saadakseen rahoja verojen maksuun. Mutta kauppiailla ei ollut rahaa ostaa, tai he eivät ottaneet sitä esille. Niin täytyi talouspoikien palata kotiin melkein kaikkine tuotteineen. Mutta kun he eivät voineet maksaa verojaan, tuli nimismies ja toimitti ulosmittauksen. Monen talonpojan täytyi lähteä kodistaan ja konnultaan. Maaherrain taholta valitettiin, ettei kruununmiehiä enää ollut riittävästi ulosmittauksia ja pakkohuutokauppoja toimittamaan. Joukoittain maatiloja joutui vasaran alle ja myytiin polkuhinnoista, ja kuta suurempi maatila oli, sitä vaikeampaa oli saada sille ostajaa näinä rahanpuutteen aikoina. — —

Itse Chydeniuksesta kirjoittaa professori Juvelius mm. näin:

— Huomatuimpia suomalaisia julkisuuden miehiä vapaudenajalla ja kustavilaisena aikana oli *Antti Chydenius*, pappi, valtiopäivämies, taloudellinen ajattelija ja kirjailija. Hänellä on pysyvä sijansa maamme ja kansamme historiassa. Mutta myös koko silloiselle Ruotsin valtakunnalle hänen elämäntyönsä on tuottanut hyötyä. — —

— Antti Chydenius syntyi 1729 helmikuun 26 pnä vanhaa lukua Sotkamon pitäjässä, 2 peninkulman päässä Kajaanista. Hänen isänsä oli Kokkolan kirkkoherra, rovasti Jaakko Chydenius. — —

— Hänen kolmas kilpailukirjoituksensa, joka koski syitä Ruotsin rahvaan maastamuuttoon ja suunnitelmia sen estämiseksi, sisälsi palkintolautakunnan mielestä niin paljon valtiollista vapaa-ajattelua, ettei sitä edes painettu. Siinä hän mm. vaati laajaa kirjoitus- ja painovapautta, jotta julkisuudessa voitaisiin pohtia kansakunnan tärkeitä elinkysymyksiä, ja arvosteli usein sangen kirpeästi olevia oloja nähden kaikkialla vain pakkoa, joka kahlitsi todellista edistystä ja ehkäisi hyvinvointia ja oli sitten syynä myös suureen maastamuuttoon. — — (Eiköhän nykyisen työttömyyden aikanakin olisi suurta maastamuuttoa, jos vain muualla otettaisiin vastaan? — (Toim. huom.).

— Mutta millä tavalla sitten nämä monet syyt saadaan poistetuksi? Siihen auttoi *vapaus*. Ja tällä vapaudella kirjoittaja ymmärsi »sitä etua, mikä joka kansalaisella jonkin valtakunnan lakien ja asetusten nojalla tulee olla edistää omaa onnellisuuttaan niin pitkälle, ettei hän loukkaa kansalaistensa tai koko yhteiskunnan onnea». — —

— Näistä nyt mainituista kirjotelmista on *kansallinen voitto* tärkein — onpa sitä pidetty Chydeniuksen ehkä kaikkein huomattavimpana julkaisuna. — —

— Mikä oli sitten kansallinen voitto? Oliko se samaa kuin joidenkuiden yksityisten voitto? Sinä hänestä näytti asia käsitettävän Ruotsin valtakunnassakin, mutta se ei ollut oikein. »Täytyyhän aina tehdä ero» — hän sanoi — »valtakunnan edun ja muutamien kauppiaitten edun välillä, jotka viimeksimainitut saattavat usein voittaa kansalaisten kustannuksella ja kasvavat rehevimmin toistensa tuhossa». — —

— Chydenius on väsymätön. Valtiopäivien vielä kestäessä hän seuraavana vuonna julkaisi kirjoitelman, jonka nimenä oli *Valtakunnan auttaminen luonnollisella rahajärjestelmällä.* Siinä hän arvosteli niin ankarasti kuin vain mahdollista oli, jotta kirjoitus läpäisisi pappissäädyn määräämässä tarkastuksessa, sitä järjestelmää, jonka säädyt olivat hyväksyneet noudatettavaksi rahan kurssia määrättäessä ja jonka mukaan seteliraha piti vähitellen nostaa arvossa määrätyn, mutta salassa pidettävän asteikon mukaan. Hän puolestaan vaati, että heti toimitettaisiin tämä setelirahan ja hopearahan keskinäisen arvon määrääminen ja että valtakunnan pankki sitten lunastaisi setelit tähän arvoon.

Kirjoitus herätti tavatonta huomiota. Siitä Chydenius itse kertoo: »Herrasväet ostivat sitä 40, 50 jopa 100 kappaletta erältään ja lähettelivät maaseudulle. En koskaan unohda, mitä valtiosihteeri Velrich sanoi pankkivaliokunnan jäsenistä päivää sen jälkeen, kuin se oli ilmestynyt: *He kiroavat*, hän sanoi, *ja he lukevat.* Heti sen ilmestyttyä jaoin sitä ilmaiseksi nidottuja kappaleita säädyssäni kaikille jäsenille, joista useimmat molemmista puolueesta seuraavana täysistuntopäivänä vilpittömästi minua siitä kiittivät. Mutta kauan ei kestänyt, ennenkuin lehti kääntyi ja vallitseva puolue käänsi kaikki aseensa minua vastaan, joka oli muka kapinallinen ja petollinen mies. — Viimeisen täysistunnon edellisenä iltana, missä niillä valtiopäivillä olin läsnä, minua jo kerhossa kohdeltiin kuin valtakunnan kavaltajaa, minulle saneltiin mitä kauheimpia peruutusehdotuksia, jotka minun piti allekirjoittaa, ja pääileni syytivät mitä valheellisimpia häväistyksiä samat miehet, jotka muutamaa päivää ennen olivat olleet parhaita ystäviäni ja suosijoitani, ja seuraavana päivänä minut eroitettiin säädystäni. Minut uhattiin pidättää ja jotakin pahempaa ja minua neuvottiin poistumaan, mutta minä viivyin Tukholmassa 5 viikkoa kenenkään minuun koskematta, ja menin vihdoin maamarsalkan puheille kysyäkseni oliko jotain muistuttamista kotimatkaani vastaan. — —

— Chydenius erotettiin siis valtiopäivätoimesta, kun oli uskaltanut arvostella kaikkivoipia säätyjä. Hänet kaasivat Myssyt, joita lähellä hän kuitenkin aikaisemmin oli ollut ja jotka olivat iloissaan nähneet hänet pitelevän pahoin Hattujen talouspolitiikkaa. Mutta nyt isku sattui omaan järjestelmään — ja siksi iskijää rangaistiin.

Että Chydenius oli tässäkin asiassa oikeassa, sen osoitti seuraava aika. Ja niin päästiinkin kriisistä vain Kustaa III realisatsionin avulla, joka oli juuri sitä, mitä Chydenius jo v. 1766 oli ehdottanut. — —

— Se rahapolitiikka, jota Liljencrantz esitti ja Kustaa III noudatti, perustui oleellisilta osiltaan siihen, mitä Antti Chydenius jo vuosikymmentä aikaisemmin monissa eri yhteyksissä oli esittänyt. Ja muutenkin saattaa havaita, että hänen edustamansa vapaampi taloudellinen suunta pääsee määräämään tänä kustavilaisena aikana. — —

Sen suunnanmuuton tuloksia, joiden aikaansaattamisessa Antti Chydenius oli ollut niin tärkeänä tekijänä, kuvataan »Suomen kansan aikakirjoissa» mm. seuraavasti:

— Tieto vallankaappauksesta otettiin kaikkialla valtakunnassa — ja erikoisesti myös Suomessa — vastaan täydellisenä vapautuksena. Oli kyllästytty siihen, että puoluekiihkoiset papit ja porvarit hallitsivat maata, käyttäen täysistuntoa toinen toisensa jälkeen, saadakseen pitää hallussaan valtion virkoja tai langettaakseen tuomioita poliittisille vastustajilleen, voimatta sen sijaan hankkia tehokasta apua kansalle, jota nälkä ja hätä ahdistavat. Oliko tämä sitä vapautta, josta säätyvallan intoiljiat olivat unelmoineet? Ei, sellaisesta »vapaudenajasta» Herra varjelkoon. Nyt elettiin ilon huumassa ja laulettiin lämpimin sydämin Bellmanin lauluja:

»Malja, hei!
Tää Kustaan, ruhtinaista parhaan!
Suo hän ei,
Ett' vaaka painaa harhaan.» — —

— Yleinen ihastus tarttui säätyihin, jossa oli täydellinen muutos tapahtunut. Melkeinpä kaikki näyttivät olevan innostuneet suorittamaan parhaimpansa valtakunnan kokonaisuuden hyväksi, ja valtiopäivätyö sujui täyttä vauhtia. — —

— Syyskuun 9:ntenä säädyt hajaantuivat. Itse valtiopäiväpäätöksessä lausutaan kiitokset kuninkaalle, joka »miehuullisuudellaan oli pelastanut valtakunnan perikadon partaalta ja murskannut ne kahleet, jotka rasittivat vapaita kansalaisia. Sellaisin tuntein iloittiin nyt »vapauden» loppumisesta. — —

— Ne väkivallanteot, jotka samoihin aikoihin joutuivat Puola-rauhan kestettäväksi, aukaisivat Suomenkin kansan silmät näkemään sen kuilun, jonka partaalla oli oltu, ja kiitollisuus täytti mielet pelastajaa kohtaan. — —

— Kaikkialta, missä kuninkaan julistus luettiin julki, kuului hyväksymishuutoja. Tässä julistuksessa hän tiedoitti haluavansa pelastaa valtakunnan puolue-elämän kurjuudesta. Ei ollut vallankumousta varsinaisessa mielessä — vietettiin vain kuin suurta isänmaallista juhlaa. — —

— Mutta Venäjän Tukholmassa oleva lähettiläs valitti keisarinnalleen toimittamissaan tiedoituksissa entisten ystävien petollisuutta, he kun esiintyvät valkoinen side käsivarressaan, uskaltamatta edes käydä häntä tapaamassa. Hän tunsi itsensä niin yksinäiseksi ja hylätyksi. Hän perusti toivonsa siihen, että venäläisillä, tanskalaisilla ja preussilaisilla julistuksilla voitaisin yllyttää kansaa kapinaan: Suomessa, Pommerissa ja Skånessa. — —

*

— Myöhempi aika on lukenut Antti Chydeniuksen suomalaisen hengenviljelyksen eturivin miesten joukkoon, pitänyt häntä yhteiskunnallisen ja taloudellisen vapauden esitaistelijana, jolla omana aikanaan ei ole ollut vertaansa. — —

Suomen kansalle.

Lähtiessään liikkeelle v. 1934 ei Herää Suomi voi vedota kuten useimmat muut lehdet pitkäaikaisiin traditioihinsa, sen toiminta on kestänyt vasta puolen vuoden ajan. Niiden aatteiden ajaminen, jotka Suomen Kansan Järjestö on omaksunut itselleen, ei myöskään sanomalehden kannalta katsottuna ole millään tavalla helppoa. Jo lehtemme syntyessä ja sen ensimmäistä numeroa lähetettäessä meillä oli täysin selvä kuva siitä, että me läksimme taistelemaan voimia vastaan, jotka olivat meitä monin kerroin vahvemmat. Me ymmärsimme, että meillä oli odotettavissa vain vastustusta kaikkialla. Ainoastaan taloudellisia mahdollisuuksia ajatellen meidän lehtiyrityksemme sitä alotettaessa oli melko toivoton. Mutta meidän väkevyytemme olikin aivan toisaalla.

Me emme luottaneet varoihimme. Niitä ei meillä ollut ja meidän oli mahdoton niitä myöskin saada. Me vaistosimme, että ne ajatukset, jotka me olimme itsellemme omaksuneet, olivat oikeutettuja elämään, että ne toteutettuina ja käytäntöön yleisesti sovellutettuina tulivat koitumaan yhteiselle kansallemme onneksi. Tämän lisäksi meillä oli puhdas omatunto siitä, että kaikki, mitä tarjosimme kansallemme, oli tehty rehellisessä mielessä. Luotimme siihen, että aatteemme saisivat kansalaisissamme vastakaikua sikäli, että meidän taloutemme myöskin järjestyisi. Tässä luottamuksessa emme myöskään pettyneet. Meiltä on monsti tiedusteltu, miten taloudellisesti olemme voineet elää, kun me taistelemme nykyistä rahatalousjärjestelmää vastaan, joka pitää kurissa kaikki ne, jotka sen kanssa ovat tekemisissä. Tähän olemme vastanneet, kansa ymmärtää aatteitamme, kansan käsi on karttuisa, se tukee meitä. Tämä on se pohja, joille työskentelymme taloudellisesti rakentuu.

Nykyiset puolueet työskentelevät jonkun kansanluokan hyväksi, ne tahtovat onnellistuttaa maan ottamalla toiselta kansanosalta ja antamalla toiselle. Tällainen toisen ryhmän suosiminen toisen kustannuksella ei voi synnyttää tasapainoa ja sopusointua eri kansalaispiirien kesken.

Me tahdomme eheyttää kansan. Mutta me emme näe, että maa voidaan onnellistuttaa, luoda kansa yhtenäiseksi järjestelmällä, joka tekee mahdolliseksi vieläpä lain myötävaikutuksella toiselle kansalaiselle elää toisen pustannuksella. Toisila kansaaisilla on vapaus ja mahdollsuus kaikkeen, toisilla ei ole tilaisuutta tyydyttää edes vähäisimpiä elämänvaatimuksiaan. Näin ei saa jatkua.

Meidän sanontamme: **kokonaisuuden etu ennen yksityisetua, yhteishyvä ylinnä kaiken, ylivaltiollisen rahamahdin murtaminen, rahatalous on alistettava valtakunnan kokonaisuutta palvelemaan tai talouselämämme on muodostettava elimelliseksi y.m.,** eivät ole perkkiä iskulauseita, vaan me todella tarkoitamme, että meillä on mahdollisuus ne toteuttaa.

Meidän työmme on herätystyötä, me tahdomme osoittaa Suomen kansalle, millä tiellä kulkien on mahdollisuus tehdä kansamme eheäksi ja kokonaiseksi. Se on uusi maailmankatsomus, jonka me tahdomme tarjota kansallemme.

Viime vuoden lopussa on meille esitetty lukijakuntamme taholta monta ystävällistä neuvoa ja toivomusta lehtemme toimittamiseen nähden. Kuka toivoo, ettei "haukuttaisi juutalaisia", kuka neuvoo olemaan arvostelematta Kauppalehteä. Työläispiireistä on väitetty, että lehtemme muka olisi "liian porvarillinen", kun taas erinäiset työnantajat katsovat sitä miltei kommunistilehdeksi. Ja kaikkiin näihin neuvoihin littyy hyväntahtonen viittaus siihen, että ne olisivat otettavat huomioon "mikäli halutaan saada kannattajia" asianomaisilta piireiltä.

Nämä kirjoitukset tai suulliset neuvot osoittavat ennenkaikkea kuinka vahvasti *puoluehengen ajatustapa* on vielä kansaamme juurtunut: Niin ystävällisessä mielessä kuin nämä neuvot ovatkin esitetyt, eivät niiden antajat ole onnistuneet päästä tuosta vanhasta käsityksestä irti, jonka mukaan pitää aina olla kyseessä *muutamasta johtohenkilöstä*, joille olisi "hankittava kannattajia", ja että niiden hankkimiseksi olisi *mukauduttava* yleisön taipumuksiin ja toivomuksiin.

Itse asiassahan SKJ taistelee uuden maailmankatsomuksen levittämisen puolesta. Ja koska meillä ei ole aikomus myydä Suomen kansalle mitään väärennettyä uutta maailmankatsomusta, niin ei voi myöskään tulla kysymykseen, että me alistuisimme mihinkään ehtoihin, hankkiaksemme "kannattajia", vaan meidän tehtävämme SKJ:n äänenkannattajana on päinvastoin *herättää kansamme muuttamaan mielipiteitään* ja itselleen omaksumaan uuden maailmankatsomuksen näkemykset. Meidän taistelumme on *taistelua Suomen Kansan sielusta* ja koko lehtemme olemassaolo on oikeutettu ainoastaan siinä määrässä, kuin me jäämme tälle tehtävälle uskollisiksi.

Me tahdomme herättää kansamme taistelemaan itsensä hyväksi. Me tahdomme hävittää järjestelmän, joka rakentuu muutamien harvojen kansalaisten ja näiden inhimillisten heikkouksien varaan. Me emme yksinämme pysty suuria saamaan aikaan, me emme kutsu kansaa taisteluun vain viivanvetomielessä, kuten puoluejohtajat, vaan me tosiaankin tarkoitamme, **että muutosta parempaan ei voida saavuttaa, ennenkuin koko kansa herää työskentelemään yhteisen hyvän puolesta.**

Me emme tahdo riveihimme vain pelkkiä äänestyskoneita, vaan **taistelijoita, jotka tuntevat Suomen kansan sydämen sykinnän, ymmärtävät,** että **kokonaiseen kansaan kuuluvat kaikki sen kerrokset** ja että vasta silloin, kun kaikki kansalaiset osaavat asettaa **yläpuolelle oman hyvän kokonaisuuden edun, syntyy sopusointu.**

Teille kansalaiset, joille tämä mainen vaellus on vain pelkkää pettymystä ja kärsimystä, me sanomme: tulkaa taistelemaan paremman olotilan puolesta. Teille, joille kohtalo on suonut tyydyttävät elinmahdollisuudet ja teille, jotka elätte maisessa yltäkylläisyydessä ja vallan ynnä mahdollisuuksien kukkuloilla, teille me sanomme, teillä ei ole oikeutta elää mielenrauhassa ja tyytyväisenä, niin kauan kuin pienikin osa kansastamme kärsii, tulkaa riveihimme ymmärtämään kärsivien hätä ja taistelemaan heidän puolestaan. **Ei voi lohduttaa itseään sillä, että kirjoitetaan** »tilanne helpottuu ja puutteenalaisten luku on vähenemässä». **Oikea suomalainen ajattelee: Jos yksikin työnhaluinen ja työkuntoinen kansalaisemme jatkuvasti kärsii yleisen tilanteen vuoksi ilman omaa syytään, silloin on vika järjestelmässä ja niissä, jotka yleisesti tilanteesta vastaavat taikka siihen vaikkapa vain passiivisuudellaan vaikuttavat.**

Kaikille kansalaisille, jotka tahtovat olla osallisina Suomen kansan sielussa, me sanomme, tulkaa riveihimme ei johtajina eikä johdettavina, vaan taistelijoina määrätietoisen ja vastuuvelvollisen johdon alaisena herättämään kanssaihmisiämme. Me tarjoamme Teille — työtä ja taistelua. **Olomme tulevat sellaisiksi, kuin mitä me itse luomme.**

SKJ edustaa uutta nuorta maailmankatsomusta, joka nuoruuden oikeudella, ja terveellä elinvoimalla tulee voittamaan.

Tällä pohjalla, näillä sanoilla lähtee »Herää Suomi» liikkeelle v. 1934 ja tarjoaa lehtensä tilattavaksi ja luettavaksi Suomen kansalle ilman ennakkoluuloja.

Helsingissä tmmikuun 4 pnä 1934.

»HERÄÄ SUOMI»-LEHDEN TOIMITUS.

3. 1. Suomen ja Ruotsin välillä on allekirjoitettu salakuljetuksen vastustamissopimus, jonka kautta Pohjanlahti tulee täysin suljetuksi.

卐

3. 1. Voin ja juuston vientipalkkiot ehdotetaan koroitettaviksi, sianlihan vientipalkkio ennalleen, munien vientipalkkio pienennettäväksi.

卐

2. 1. Säästöpankkien Keskuspankki on täyttänyt 25 vuotta.

Ulkomaat.

28. 12. Suomen ja Saksan välinen kauppasopimus jää voimaan kuuden viikon aikana tammikuun 1 p:stä laskien.

31. 12. Suomen hallitus on päättänyt irtisanoa merenkulkusopimuksen Saksan kanssa.

卐

31. 12. Suurella kansainvälisellä vakoilujärjestöllä on ollut haarautumia m.m. myöskin Yhdysvalloissa ja Latviassa.

卐

1. 1. Mandshukuo julistetaan keisarikunnaksi. Keisari Puji on samalla Mongolian kuningas.

卐

30. 12. Koko Argentina on julistettu piiritystilaan.

卐

30. 12. Pääministeri Dvean murhan johdosta on Romania julistettu piiritystilaan.

2. 1. Yhdysvaltain rahaministeriksi on Woodin'in tilalle nimitetty Morgenthau.

卐

27. 12. Lunatsharskij on kuollut.

卐

27. 12. Saksan Reichswehr'in päällikkö, kenraali v. Hammerstein jättää virkansa 1. 2. 1934.

卐

3. 1. Sos. Dem. toteaa, että Neuvostoliiton ulkopoliittinen asema on viime vuoden aikana huomattavasti lujittunut, ja Litvinov väittää, että Neuvostola hartaasti harrastaa Suomen ja reunavaltioiden riippumattomuutta. — Oliko se vakoilu järjestetty edellisen vai jälkimäisen tarkoitusperän edistämiseksi?

SKJ-n ja IKL-n...

(Jatk. siv. 1)

Kansalaisten työvelvollisuus.

5) Jokainen kansalainen on velvollinen voimiensa mukaan tekemään henkistä tai ruumiillista työtä, YHTEISHYVÄ AINA YLIMPÄNÄ OHJEENA.

Jokaisen Suomen kansalaisen on voimiensa mukaan tehtävä henkistä tai ruumiillista työtä.

Yllämainituissa kohdissa ja eräissä myöhemmissäkin kohdissa oleva ilmeinen yhtäläisyys johtuu siitä, että SKJ:n johtaja noin vuosi sitten tapahtuneessa neuvottelussa IKL:n johdon kanssa toi esille SKJ:n ohjelmaluonnoksen tarkoituksella, että näitä SKJ:n ohjelmallisia suuntaviivoja ruvettaisiin noudattamaan IKL:ssä. IKL:n johto neuvotteli ja neuvotteli, lupaili ja lupaili. Neuvottelutilaisuuksissa IKL:n johto typisteli esitetyn ohjelman erinäisiä kohtia. Ja neuvottelujen aikana eräänä päivänä julkaistiin Ajan Suunnassa IKL:een ohjelmaperusteet, joihin oli otettu ylläolevat kohdat melkein sellaisenaan SKJ:n johtajan esittämistä ohjelmallisista suuntaviivoista, mutta ydinkysymykset, jotka ennen kaikkea tietävät uusia näkemyksiä ja poikkeamista uudelle tielle, viskattiin syrjään. Neuvottelut samalla katkaistiin ja sanottiin: vain tällä pohjalla syntyy yhteistoiminta, joka luonnollisesti raukesi, sillä edellytyksiä uusien aatteiden läpiviemiseen IKL:een johdon tällaisen menettelyn puitteissa ei ollut olemassa.

Väitteet, siitä, että SKJ olisi lainannut ohjelmansa IKL:ltä, eivät myöskään pidä paikkaansa, sillä asia on todellisuudessa aivan päin vastoin. IKL:een ohjelma nykyisessä kokoonpanossa valmistui paljon jälkeen sen, kun SKJ oli julkaissut perusajatuksensa.

Yksityisomaisuus ja kokonaisuuden etu.

6) Yksityisomistusoikeus pysyy koskemattomana, mutta se ei saa tulla voimakeinoksi yhteiskunnan ja kokonaisuuden edun kustannuksella ja vahingoksi.

Uuden maailmankatsomuksen luominen kansalaisiimme.

7) Yhteishyvää tarkoittavien päämääriensä toteuttamiseksi järjestö luo tämän edellyttämän UUDEN MAAILMANKATSOMUKSEN kansalaisiimme pitäen yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässämme tunnuslauseenaan: »KOKONAISUUDEN ETU ENNEN YKSITYISETUA».

Kansantalouden tehtävä.

8) Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen, eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. Siksi on vapauduttava YLIVALTIOLLISESTA RAHAMAHDISTA, sillä vain siten voidaan toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia YHTEISHYVÄÄ ja estää keinottelu kansalaisten työllä.

Rahatalouden tehtävä.

9) Rahatalous on niinikään alistettava valtakunnan kokonaisuuden palvelijaksi.

Nämä kohdat 6—9 ovat juuri sellaisia, jotka erikoisesti tietävät uutta maailmankatsomusta ja joita ilman ei voida ajatella, että yhteishyvä ja kokonaisuuden etu voidaan kansakunnan elämässä toteuttaa. Kansakunnan talouselämän ja rahatalouden täydellinen uusiminen tekee mahdolliseksi luokka- ja etuvastakohtien poistamisen ja terveen talouselämän synnyttämisen. Samoin kommunismin ja marksilaisuuden perusjuurien poistaminen ja kansamme eheyttäminen edellyttää näitten tärkeitten kysymysten uutta käsittelyä ja ratkaisua. Marksilaisuutta ja kommunismia ei voi hävittää maastamme paljain pakkokeinoin.

Näitten perusajatusten tilalle on IKL myöhemmin, s.o. ohjelmaperusteittensa lisäksi, itselleen vahvistanut tavallista puolueohjelmaa muistuttavan talousohjelman, joka esitetään tämän kirjoituksen loppuosassa.

Maatalouden tukeminen.

10) Maataloutta kansantaloutemme päätoimena on järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalla, toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uutisasutuksia JA EHKÄISEMÄLLÄ KAIKEN MAA- JA METSÄKEINOTTELUN.

Edellä on sangen tärkeä eroavaisuus olemassa. IKL on ottanut SKJ:n ohjelmasta kohdan alkuosan, mutta sen tärkeimmän loppuosan on se jättänyt pois. Ei voida ajatella, että meillä sopusointu ja yhteishyvä voi toteutua, jos meillä

8) Koska maataloudella on kansantaloudessamme ensiarvoinen asema, on yhteiskunnan sitä järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalta, toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkeykyisiä uudisasutuksia.

saadaan, niinkuin näinäkin vuosina on tapahtunut, ryöstää rahan voimalla ja lain turvin sekä työtä että kansalaisten maa- ja metsäomaisuuksia polkuhintaan.

Kulttuuri, koulut ja julkinen sana.

11) VALTIOAATE-KÄSITE ON SAATETTAVA KANSALAISIAMME VELVOTTAVAKSI VOIMAKSI:

a) Kulttuurimm on rakennettava kansalliselle pohjalle.

b) Koulut on tehtävä käytännölliseen elämään valmistaviksi.

c) Julkinen sana on pakotettava ehdottomasti pysymään totuudessa ja jättämään vastustajan perätön panettelu ja herjaaminen.

10 Kulttuurimme on rakennettava kansalliselle pohjalle.

11) Koulutoimen järjestelyssä on otettava huomioon käytännöllisen elämän vaatimukset.

13) Julkiselta sanalta on vaadittava, että se ehdottomasti pysyy totuuden pohjalla ja jättää vastustajan perättömän panettelun ja herjaamisen.

Valtakunnan puolustus.

12) Jokainen Suomen kansalainen muistakoon, että valtakunnan olemassaolo riippuu kansakunnan puolustustahdosta ja puolustuskunnosta.

14) Jokainen Suomen kansalainen muistakoon, että valtakunnan olemassaolo riippuu kansakunnan puolustustahdosta ja puolustuskunnosta, ja että aseeton kansa on olemassaolon taistelussa toisten armoilla.

Valtion kansallinen huoltotoimisto.

13) Tulevaisuus rakentuu menneisyyteen ja nykyisyyteen, josta syystä on huolehdittava lasten ja nuorison sekä henkisestä että ruumiillisesta kasvatuksesta. ÄITIYS ON TURVATTAVA SAMOIN KUIN VELVOLLISUUTENSA TÄYTTÄNYT JA KOKONAISUUTTA PALVELLUT VANHUUS.

12) Tulevaisuus rakentuu nykyisyyteen. Siksi on kiinnitettävä erikoista huomiota siihen, että lapset ja nuoriso saavat uskonnollis-isänmaallisen kasvatuksen. Tämän ohella on myös pideitävä huolta ruumiillisen kuntoisuuden kehittämisestä.

Kansamme henkinen tervehtyminen.

14) Palauttaakseen kansamme suurten elämänlakien alaisuuteen järjestö taistelee materialismia, itsekkyyttä ja välinpitämättömyyttä vastaan. Siveellisenä päämääränään järjestö pitää kansamme sisäisen, kestävän tervehtymisen ja vaatii sentähden, että kirkollinen työ on saatettava väärentämättömänä herättämään kansalaisissamme elämän tarkoituksen selvä tajunta ja luomaan voimakas kansallinen omatunto.

15) Järjestö taistelee materialismia, itsekkyyttä, välinpitämättömyyttä ja velttoutta vastaan ja asettaa siveelliseksi päämääräkseen kansamme kaikinpuolisen tervehtymisen sisäistä tietä, toteuttamalla itse kussakin tunnuslauseemme: »Isänmaan yhteinen etu ryhmäetujen ja yksityisetujen yläpuolelle», ja vaatii sentähden, että kirkollinen työ on saatettava väärentämättömänä herättämään kansalaisissa elämän tarkoituksen selvä tajunta ja luomaan herkkä kansallinen omatunto.

IKL:n suoranaiset puoluepykälät.

Vaikka IKL julkaisee olevansa puolueita vastaan, ovat nämät suoranaisia puoluepykäliä. Näiden pykälien sanamuoto on SKJ:n mielestä omiaan ylläpitämään eri kansanluokkien välisiä rajoja ja katkeruuden tunteita. "Valkoinen ajatus" oli vuonna 1918 silloisissa oloissa välttämättömyys, ilman sitä olisi Suomi nyt Neuvostovallan kurja rajaseutu. Vuonna 1930 oli sama ajatus terveellinen. Mutta nyt olisi luotava maahamme eheä kansallinen ja isänmaallinen työtätekevien luokka, jossa punaisen ja valkoisen käsityksen täytyy hävitä olemattomiin. Tällaisen tuloksen saavuttaminen edellyttää vähän toisenlaista vapaussodan perinnön arviointia. Se, että vapaussodasta muodostui meidän kansamme häpeäksi myöskin veljessota, aiheutui samaisesta itsekkyydestä, mikä vieläkin on meillä yleisesti vallalla. Vielä nytkin on meidän puolue-elämämme itsekkyyden saastan myrkyttämä, vielä nytkin ovat kansassamme vaikuttamassa samat tekijät, jotka johtivat veljessotaan ja mikä ikävintä, sitä ei vieläkään tunnusteta eikä ymmärretä. Silloin, kun kansakuntamme talouselämä ja politiikka vapautuvat itsekkyydestä, kullekin työtätekevälle kansalaisellemme annetaan riittävät elinmahdollisuudet, palautuu hyvinvointi. Näillä edellytyksillä eheytyy kansamme. Silloin meillä ei ole punaisia ja valkoisia, vaan puolustustahtoinen ja -kuntoinen eheä Suomen kansa.

Niin tarpeellinen kuin säästäväisyys onkin pääomanmuodostusta varten, niin on SKJ:n mielestä uuden suunnan kannalta tällä hetkellä laajojen kansankerrosten ostokyvyn palauttaminen paljon tärkeämpi asia ja lisäksi se on todellisen säästäväisyyden ehdoton edellytys. Vain työ tekee todella mahdolliseksi säästäväisyyden ja pääomanmuodostuksen. Niin ikään on pääoman järjestäminen kansallisen talouselämän auttamisen palvelukseen tärkeämpi kuin sen panteista puhuminen. Jo kansallinen oikeudenmukaisuus vaatii, että pidetään täysin huolta työtätekevien kansalaistemme toimeentulosta ja terveydestä. Uusi talouselämä ja terve kansallinen rahatalous sellaisinaan johtavat tulokseen, jossa luotonantajien saamiset ovat paljon varmempia kuin nykyisen systeemin vallitessa.

Luokkarajojen säilyttäminen.

1) Lujan valkoisen rintaman luominen vapaussodan saavutusten turvaamiseksi, maan itsenäisyyden ja vapauden varjelemiseksi.

Työläisten nyöryttäminen pakkokeinoilla.

2) Leppymätön taistelu ei ainoastaan kommunismia vaan myöskin maalle yhtä vaarallista, luokkavihaa lietsovaa isänmaallista ajatustapaa vieroksuvaa, uskonnollista ja kansallista henkeä halveksivaa kansainvälistä sosialismia vastaan

) Järjestö taistelee kansainvälistä sosialidemokratiaa vastaan asettaen päämääräkseen, että sosialidemokraattinen puolue perustuslakiemme hengen vastaisena ja isiltä perityn yhteiskuntajärjestyksen perustuksia jäytävänä on julistettava laittomaksi ja järjestönä tuhottava.

Työläisten keskeisen vihan säilyttäminen.

4)Kansalaisten työrauhan turvaaminen ja siinä tarkoituksessa erittäinkin valkoisen työmiehen työvapauden ja hänen työnsaantimahdollisuuksiensa edistäminen.

5) Valtiovalta huolehtikoon Suomen kansalaisten työvapauden turvaamisesta Isänmaallisten työläisten vainoamista marxilaisten taholta ei ole sallittava.

Lainapääoman saalistuspyyteiden edistäminen.

9) Valtion, kuntien ja yksityisen taloudessa on kehitettävä säästäväisyyspyrkimys voimakkaaksi. On aina muistettava, että maamme on köyhä ja vain säästämällä voidaan kansallemme turvata tulevaisuus.

Lainapääoman saalistuspyyteiden tehostaminen.

1) Maan luottojärjestelmää on kehitettävä siihen suuntaan, että pitkäaikaista luottoa ei myönnetä henkilötakauksia, vaan realivakuutta vastaan hypoteekkiluottona. Erikoisen tärkeätä on saada vaikeuksiin joutuneiden maatalouksien luotot nopeasti vakaannutetuiksi alhaiskorkoisiksi, niin että kunnolliset maanviljelijät voidaan pelastaa taloudellisesta perikadosta.

*

IKL:n puolueohjelmia muistuttavat ylimalkaiset pykälät.

Puolustuslaitoksen tukeminen.

3) maan puolustuslaitoksen, sekä armeijan että suojeluskuntien, tinkimätön tukeminen ja kehittäminen.

Talouspulasta kärsineiden auttaminen.

6) nykyisen vaikean tiianteen johdosta kärsimään joutuneiden kansalaispiirien, erittäinkin maatavilielevän väestön, toimeentulomahdollisuuksien parantaminen.

*

Vastuutunnon kehittäminen.

7) Kansalaisissa on kasvatettava vastuuntuntoa. Edesvastuuttomuus julkisten asiain hoidossa tuhoaa kansakunnan. Erikoisesti on ehkäistävä edesvastuuttomien aineksien määräämisvalta valtion ja kuntien talouden hoidossa.

Työttömyyden vastustaminen.

2) Työttömyyskysymys, jossa on ilmennyt valitettava suunnitelmallisuuden puute, on johdettava kokonaan pois tähänastisilta raiteiltaan taloudellisesti kannattamattomien töiden teettämisestä. Työttömyyden poistamiseksi tarvittavat varat on käytettävä lähinnä tuotannon edistämiseen, kuten tehokkaaseen asutustoimintaan, maanraivauksiin ja -kuivatuksiin sekä muihin sellaisiin tarkoituksiin, jotka

(Jatk. siv. 4)

MAATALOUSOSASTO.

Maitotaloustuotemarkkinoilla tavoitellaan suunnitelmallisuutta.

Kulutusmaidontuottajain Liitolta on lehtemme ollut tilaisuudessa saamaan julkaistavaksi seuraavan markkinakatsauksen:

Maitotaloustuotteiden markkinatilanne Suomen kulutuskeskuksissa viikolla 23/12—29/12 1933.

Hinnat vähittäiskaupassa.

Kulutuskeskus	Maitomarkkinat: Hinta parhaillaan	Edellinen hinta	Hinnanmuutos tapahtui	Yleinen markkinatilanne[1]	Odotettavissa[2]	Kermamarkkinat: Rasva %	Hinta litralta	Voimarkkinat: Meijerivoi Hinta kg:lta	Hinnanmuutos tapahtui	I:ma Maalaisvoi Hinta kg:lta
Hanko	1:50	1:60	1/12	II	—10 p. 1/1	15—30	8—16:—	22:—	4/12	20:—
Helsinki	1:50	1:60	1/12	II	—10 p. 1/1	15—30	8—16:—	22:—	4/12	20:—
Lohja	1:50	1:60	1/12	II	—10 p. 1/1	15—30	8—16:—	22:—	4/12	20:—
Loviisa	1:50	1:60	1/12	II	—10 p. 1/1	15—30	8—16:—	22:—	4/12	20:—
						18—20	10:—			
Porvoo	1:50	1:60	6/12	II	—10 p. 8/1	40—45	20:—	22:—	4/12	22:—
Tammisaari	1:50	1:60	1/12	II	—10 p. 1/1	15—30	8—16:—	22:—	4/12	20:—
						25	12:50			
Pori	1:50	1:60	18/9	II	0	50	17:50	22:—	4/12	20:—
						35	15:—			
Rauma	1:50	1:25	17/7	II	0	41	17:50	22:—	4/12	20:—
Salo	1:30	1:40	15/12	II	0	42	18:—	22:—	4/12	20:—
Turku	1:30	1:40	11/12	III	0	15—30	8—15:—	22:—	4/12	20:—
Uusikaupunki	1:50	1:25	20/9	III	0	32	15:—	22:—	4/12	20:—
Forssa	1:60	1:50	16/9	III	0	15—32	10—17:—	22:—	4/12	20:—
Hämeenlinna	1:50	1:50	1/12	II	0	20—45	12—18:—	22:—	4/12	20:—
Lahti	1:50	1:40	1/12	II	0	16—32	10—17:—	22:—	4/12	20:—
Tampere	1:30	1:40	25/12	II	0	30	16:—	22:—	4/12	18:—
Valkeakoski	1:30	1:40	25/12	II	0	42	18:—	22:—	4/12	19:—
Hamina	1:50	1:50	28/7	II	0	18—38	10—18:—	22:—	4/12	19—18:—
Inkeroinen	1:50	1:60	11/12	II	0	18—38	10—18:—	22:—	4/12	19—18:—
Kotka	1:60	1:70	11/12	II	0	18—38	10—18:—	22:—	4/12	19—18:—
Kouvola	1:50	1:60	11/12	III	—	20—25	15:—	22:—	4/12	19:—
Lappeenranta	1:75	1:50	10/10	II	0	20—35	10—15:—	22:—	4/12	20:—
Sortavala	1:50	1:75		II	0	20—32	10—16:—	22:—		20:—
Viipuri	1:50	1:75	6/12	II	0	17—35	9—18:—	22:—	4/12	20:—
Mikkeli	1:65	1:55	21/9	II	0	20—40	8—16:—	22:—	4/12	20:—
Savonlinna	1:65	1:75	1/12	III	—	22—36	11—15:—	23:—	1/12	19:—
Iisalmi	1:50	1:25	23/7	II	0	20	8:—	23:—		20:—
						20	9:50			
Joensuu	1:75	1:60	1/8	II	0	30	14:50	23:—		20:—
Kuopio	1:50	1:60	21/12	II	0	20—35	9—12:—	22:—	16/12	19—20:—
Nurmes	1:50	1:75	15/12	III	0	22	9:—	23:—		21:—
Lieksa	1:50	1:60	24/1	II	0	18—25	10—15:—	23:—		20:—
Jyväskylä	1:60	1:75	16/11	II	0	16—35	9—15:—	22:—	4/12	20:—
Kokkola	1:50	1:75	1/1	I	0	10—30	6—14:—	22:—		20:—
Seinäjoki	1:25	1:50		III	0	25—30	12—15:—	22:—	4/12	20:—
Vaasa	1:25	1:40	1/12	II	0	40	16—17:—	22:—	4/12	20:—
Kajaani	1:50	1:75	1/12	II	0	21—24	10—12:—	22:—	27/11	22:—
						20	10:—			
Kemi	1:50	1:75	16/12	II	0	38	19:—	22:50		20:—
Oulu	1:75	1:50	16/7	II	0	20—35	15—20:—	22:—	4/12	21:—
Raahe	1:50	1:40	1/11	II	0	20—30	14—18:—	23:—		20:—
						28—30	16:—			
Rovanniemi	1:75	2:—	1/12	II	0	40—42	20:—	22:—	4/12	20:—
						20	10:—			
Tornio	1:50	1:75	16/12	II	0	38	19:—	22:50		20:—

Priima Vientivoin tukkuhinta kotimaan markkinoilla 13/11 — 23:50; 15/11 — 22:50; 20/11 — 21:—; 4/12 — 20:—.

[1] hyvä I, tyydyttävä II, heikko III. — [2] hinnan nousu +, hinnan pysyminen entisellään o, hinnan lasku —.

Teurasnaudoista ja niiden lihottamisesta.

Jokaisessa karjassa, ellei se ole aivan mitättömän pieni, on vuosittain eläimiä, jotka syystä tai toisesta tulevat hukattaviksi. Tällöin on ehdottomasti muistettava että nuo n.s. hylkyeläimet on aina käytettävä mahdollisimman edullisesti. Suoralta kädeltä "lihoiksi lyöminen" tuottaa näet useimmissa tapauksissa varsin huomattavia taloudellisia tappioita

Meikäläisissä oloissa tulevat teuraseläiminä kysymykseen ennen kaikkea vasikat. Näihin nähden on pidettävä melkeinpä sääntönä, että sellaiset vasikat, joita ei aiota ottaa elonomiksi, on joko aivan ensimmäisinä päivinä hukattava taikka sitten jonkin aikaa juotettava. Ensimmäisenä viikkona vasikan paino nimittäin vähenee hyvästäkin juottamisesta huolimatta. Perin lyhytaikainen juottokausi muodostuu näin ollen suoranaiseksi tuhlaukseksi. Sikäli kuin vasikan lihalla on hyvät menekkimahdollisuudet — mikä muuten on verraten säännöllistä ainakin suurempien kulutuskeskusten lähettyvillä — kannattaakin vasikkaa juottaa pitemmän aikaa teurastamista varten. Nuorella täysmaidolla juottaen saadaan nopein kasvu ja samalla paras liha, mutta kulloinkin on aina tarkoin laskettava, kannattaako tällainen juotto ja kuinka kauan. Maidon myynti maitona tai sen jalostaminen, jolloin muulla tavalla saattaa monesti osoittautua paljon tuottoisammaksi. Siihen sijaan voidaan kuoritttu maito juuri juottovasikoiden kautta saada usein verraten edullisesti käytetyksi. Vasikoita kotitaloutta varten teurastettaessa on myös niitten veri otettava talteen. Tällähän on ihmisravintona erittäin suuri arvo. Myöskään ei ole halveksittava pienten vasikoitten juoksutusmahoja: kun ne tuoreena kylmässä vedessä viruttamalla kunnollisesti puhdistetaan ja sen jälkeen rakoiksi kuivataan, voidaan ne myydä juoksutintehtaisiin tai käyttää kotoisessa juustonvalmistuksesst.

Nuorta karjaa ja täysikäisiä eläimiä esim mahoja lehmiä, ei milloinkaan kannata teurastaa kovin laihoina tai myydä teuraseläimiksi. Kaikki tällaiset elukat on ennen sitä lihotettava. Poikkeuksena ovat kumminkin sairaat eläimet ja vanhat lypsylehmät: näitten lihottaminen on usein turha yritys. Muuten on huomattava, että nuoret sonnit, vieläpä lehmätkin saadaan parhaiten lihomaan, jos ne kuohitaan. Lehmien salvaminen on kuitenkin aina jätettävä ammattimiehen, s.o. lääkärin tehtäväksi.

Eläimiä lihotettaessa on noudatettava määrättyjä ruokintaopillisia vaatimuksia. Tällöin on ennen muuta otettava huomioon, että lihominen on itse asiassa rasvan kudostumista lihotettavan eläimen ruumiiseen. Kyseellisessä kudostumisessa tulevat kysymykseen etupäässä hiilihydraatteja (sokeria ja tärkkelystä) sisältävät rehut Tästä johtuukin, että kasvavaa eläinta lihotettaessa on sen rehumäärän lisäksi, minkä se lämpö- ja korvausainevaihdostaan sekä kasvamistaan varten tarvitsee, annettava hiilihydraattirikasta ravintoa; täyskasvuiseen eläimeen nähden on asianlaita sama, vain sillä eroituksella, että tällöin ei tarvitse huolehtia kasvamisesta.

Taloudellisesti lohduttavaa on tässä yhteydessä todeta, että lihotuksessa tarvitaan suhteellisesti vähemmän noita kalliita valkuaisaineita kuin maidontuotannolla. — Sanomattakin lienee selvää, että lihotettavan eläimen tulee saada mahdollisimman vähän liikuntoa mutta raitista ilmaa ja valoa riittävästi. Korkeampi lämpö on lihaeläimille edullisempi kuin lypsykarjalle.

Lihomiskyky on sekä yksilö- että rotuominaisuus. Tämän takia onkin ravinnon vaikutus lihotuksella perin erilainen sekä eri lehmillä, että lehmäroduilla. Toisia ei saada sanottavasti "hyöstymään" suurillakaan rehumäärillä. Mitä eritoten kotimaamme oloihin tulee, niin ei meillä ole varsinaista lihakarjaa, lihotuseläimemme ovat lypsyrotuisia. Tästä on luonnollisena seurauksena, että niiden lihomiskyky on jotakuinkin huono. Kuitenkin on näidenkin lihottaminen osoittautunut kannattavaksi, kunhan vain mainittu työ aloitetaan kyllin aikaisin ja lopetetaan ajoissa, s.o. ennenkuin päivittäinen painoenennys tulee niin pieneksi, ettei se enää korvaa lihotuskustannuksia Tämän seikan toteamiseksi on välttämätöntä, että eläin voidaan tarpeeksi usein punnita.

Meillä on teuraskarjakysymykseen kaikkine siihen liittyvine seikkoineen ruvettu kiinnittämään riittävää huomiota vasta viimeksi kuluneina vuosina. Kysymyksen onnelliseen ja koko maan edun mukaiseen ratkaisuun saattaminen vaatii määrätietoista työtä ennen kaikkea karjanomistajien taholta.

O. R.

Pientilojen karjatalouden kohottamistyössä

on kilpailutoiminta tehokas vipusin.

Pienviljelijäin Keskusliiton karjakilpailujen palkinnot jaettu.

Pienviljelijäin Keskusliitto on järjestänyt kaksi karjatalouden edistämiseen liittyvää kilpailua, karjan ruokinnan ja -hoidon kilpailun sekä nuorenkarjanhoitokilpailun. Edellinen on yksivuotinen ja päättyi viime kilpailu kesäkuun lopulla. Jälkimmäinen on kolmivuotinen ja päättyi viime kilpailu elokuun lopulla. Kummankin kilpailun palkinnot on äskettäin jaettu.

Osanottajia oli karjan ruokinnan ja -hoidon kilpailussa yhteensä 746 ja nuorenkarjanhoitokilpailussa 110. Kun kilpailijoista neljä viidesosaa, siis 80 %, ei kuulunut tarkastusyhdistykseen, tuli kilpailun antama opetus pääasiassa niitten pienviljelijäin hyväksi, jotka eivät saa nauttia tarkastusyhdistykseen kuuluvalle talolle tulevaa opetusta.

Erikoisesti ruokinnan suunnittelu tahtoo jäädä heikoksi talossa, jossa ei tarkastuskarjakko käy ruokintaa suunnittelemassa, jos koelypsyt tulisivatkin pidetyksi. Ennen kaikkea tämän vuoksi on karjan ruokinnan ja -hoidon kilpailu järjestettykin. Kilpailijoille on syksyllä laadittu perusruokintasuunnitelma, jota on seurattu sisäruokintakauden aikana. Jokainen kilpailija on lisäksi pitänyt koelypsyt ja kirjanpidon niistä. Täten on käynyt mahdolliseksi järjestää ruokinta tuotannon mukaiseksi.

Kilpailijat arvostelevatkin yleensä kilpailun suurimman hyödyn olevan siinä, että sen jälkeen kun on oltu mukana karjan ruokinnan ja -hoidon kilpailussa, on rehut osattu jakaa karjalle tasaisesti koko talviruokinnan aikana, niin että aikaisempina vuosina keväisin uusiintunut rehupula on voitu välttää.

Moni vähäpätöiseltäkin tunutunut uudistus karjan ruokinnassa ja hoidossa on kantanut hedelmän. Se on tullut näkyviin molemmissa kilpailuissa, mutta ehkä kumminkin selvemmin nuorenkarjanhoitokilpailussa. »Saa kulkea pitkälti, ennenkuin löytää niin hyvää hiehoa kuin meidän hieho nyt on.» Näin kirjoittaa eräs keskisuomalainen pienviljelijä. Ja

(Jatk. siv. 4)

SKJ-n ja IKL-n . . .

(Jatk. siv. 3)

pysyväisesti lisäävät työtilaisuuksia ja toimeentulomahdollisuuksia ja lopulta kokonaan hävittävät työttömyyden.

Asutustoiminnan järjestäminen.

3) Asutustoiminta on täydellisesti vapautettava nykyisistä jäykistä kaavoistaan ja vietävä kokonaan uusille urille siten, että suuripiirteinen asutustyö todella saadaan käyntiin. Sen päämääränä täytyy olla, ei vain viljelysmaan lisääminen, vaan tilattoman väestön kiinnittäminen maahan niin suuressa määrässä, kuin on mahdollista. Uudet asutustilat on vanhaan suomalaiseen tapaan aluksi perustettava vain välttämättömimmät vaatimukset täyttäviksi, tilan myöhemmän kehityksen jäädessä riippuvaksi asutustilallisen omasta kyvystä ja työtarmosta. Tilalla tulee kuitenkin olla viljelyskelpoista maata riittävästi, keskimäärin n. 10 ha. Uudisasukkaan maksettaviksi lankeavat korko- ja kuoletusmaksut, joista hänet ensimmäisinä vuosina on jatkuvaa raivausvelvollisuutta vastaan kokonaan vapautettava, eivät saa olla niin raskaat, että kunnollinen perhe voi jatkuvasti tilallaan pysyä.

Lahjoitusmaa-alueista muodostetuille tiloille, mikäli ne edelleen ovat entisten lampuotien tai heidän laillisten perillistensä omistuksessa, on talojen välttämättömän laidun- ja metsätarpeen tyydyttämiseksi luovutettava tarpeellisia alueita valtion kruununpuistoisiksi muodostetuista lahjoitusmaa-alueista.

Työväestön aseman parantaminen.

4) Työväestö muodostaa muiden ryhmien kanssa tasavertaisen osan kansasta. Siksi sen asema yhteiskunnassa on turvattava kansakuntaa rakentavassa hengessä eikä repivän ja hajoittavan luokkataistelun pohjalla. Sille on turvattava kohtuullisia elämänvaatimuksia vastaava toimeentulo. Sen jälkeen, kun työttömyys on saatu hävitetyksi, voi suomalainen työmies turvallisin mielin tehdä työtä perheensä ja isänmaansa hyväksi sekä elinehtojensa parantamiseksi. Mitä erikoisesti maan suurimpaan työväenryhmään, maataoustyöväkeen tulee, on sen ja isäntäväen suhteet saatava uudelleen läheisiksi ja luottamuksellisiksi, mikä on välttämätön pohja menestykselliselle yhteistoiminnalle. Työväenkysymyksen onnellinen ratkaisu edellyttää, että marxilainen luokkavihan kiihoitus on sekä työväestöä itseään että koko yhteiskuntaa vahingoittavana lopetettava.

Puoluemielen hävittäminen.

5) Isänmaan etuja vaarantavan ja yhteiskuntaa heikentävän puoluemielen ja puoluejuonittelun hävittäminen sekä hallituksen vallan lisääminen ja paremman vallanjaon aikaansaaminen hallituksen ja eduskunnan välillä.

Virkamiesten toimeentulo.

5) Kansamme tarvitsee isänmaallisesti ajattelevan ja kansallisesti toimivan virka- ja palveluskunnan. Tunnollisena, ahkerana ja uskollisena tehtävälleen palvelee se parhaiten kansakuntaa, jonka eroittamaton ja välttämätön osa se on. Sen alkulähteet ovat kansassa, sen sivistys on kansamme vuosisataisten ponnistusten tulos. Se virkamiesviha, joka on kansaamme osittain juurtunut, on kansalliselle tulevaisuudellemme vieras ja vaarallinen. Siksi onkin luonnollista, että virkamies samoin kuin jokainen muukin kansakunnan hyödyksi voimansa ja kykynsä antava kansalainen saa työstään toimeentulonsa, joka riittää hänen kohtuullisten elämäntarpeittensa tyydyttämiseen.

Maan kansallinen talouspolitiikka.

6) Maan talouspolitiikan tulee palvella kansallisen talouspolitiikan tarkoitusperiä. Oman maan tuotantoa on suojeltava siinä määrässä, kuin se on maan talouselämän ja valtakunnan puolustuksen kannalta tarpeellista.

Samalla kuin eri elinkeinoryhmät palvelevat toisiaan, on niiden mukauduttava kansakunnan kokonaisedun vaatimuksiin.

Nämä kohdat 6—9 ovat juuri sellaisia, jotka erikoisesti tietävät uutta maailmankatsomusta ja joita ilman ei voida ajatella, että yhteishyvä ja kokonaisuuden etu voidaan kansakunnan elämässä toteuttaa. Kansakunnan talouselämän ja rahatalouden täydellinen uusiminen tekee mahdolliseksi luokka- ja etuvastakohtien poistamisen ja terveen talouselämän synnyttämisen. Samoin kommunismin ja marksilaisuuden perusjuurien poistaminen ja kansamme eheyttäminen edellyttää näitten tärkeitten kysymysten uutta käsittelyä ja ratkaisua. Marksilaisuutta ja kommunismia ei voi hävittää maastamme paljain pakkokeinoin.

Näitten perusajatusten tilalle on IKL myöhemmin, s.o. ohjelmaperusteittensa lisäksi, itselleen vahvistanut tavallista puolueohjelmaa muistuttavan talousohjelman, joka esitetään tämän kirjoituksen loppuosassa.

Nämä ovat puolueohjelmia muistuttavia ylimalkaisia toivomuksia ja lupauksia, jotka eivät ole varsinaisesti uutta suuntaa edustavia, vaan jotka päinvastoin sopisivat monenkin vanhan puolueohjelmaan. Niihin sisältyy paljon sellaistakin, jonka SKJ-kin hyväksyy, ja jonka puolesta se tahtoo taistella ja työskennellä. Mutta SKJ katsoo, ettei se ole uuden maailmankatsomuksen mukaista sisällyttää perusohjelmallisiin suuntaviivoihinsa tällaisia pykäliä, jotka osittain ovat liian ylimalkaisia, osittain taas liian seikkaperäisiä, kuten esim. 10 ha:n pinta-alan mainitseminen, asutustoimintaa koskevassa pykälässä. Juuri tässä näkee SKJ uudelle suunnalle puoluehenkeen luisumisen vaaran. SKJ:n katsantokannan mukaan tällaisten kysymysten pätevä ratkaisu on jätettävä sen uuden valtiomuodon ammattisäätyjen asiantuntijoiden huoleksi, jonka kasvattamisen SKJ katsoo tehtäväksi, josta on suoriuduttava ennenkuin ryhdytään tämän kaltaisien ohjelmapykälien laatimiseen. SKJ siis lähinnä pyrkii tuollaisten ammattiryhmien muodostamiseen järjestön omissa puitteissa, sekä kykenevien asiantuntijain kasvattamiseen ja kehittämiseen näissä ammatillisissa ryhmissä, jotta tarpeelliset, pätevät voimat olisivat tarjolla ENNENKUIN SIIRRYTÄÄN KOKEILEMAAN UUSILLA NÄKEMYKSILLÄ TÄYDESSÄ VALTIOLLISESSA MITTAKAAVASSA. Kansallista herätystyötä ja ammatillista kasvatustyötä tulee SKJ:n mielestä harjoittaa rinnakkain silmälläpitäen, että ammatillinen kasvatus olisi riittävän pitkälle suoritettu, silloin kuin kansamme enemmistö on herännyt omaksumaan uuden maailmankatsomuksen ja tahtoo ryhtyä sitä käytännössä toteuttamaan.

Näihin kysymyksiin kuuluu SKJ:n mielestä myöskin n.s. "kielikysymys", jota se ei usko voitavan tyydyttävästi käytännöllisesti ratkaista nykyistä puoluetaktillista tietä, vaikka SKJ:n mielestä onkin selvää, että kansallisen valtiomme VALTAKUNNANKIELENÄ on oleva suomenkieli.

Arvostellessamme IKL:ttä samoin kuin kaikkia puolueitakin me kohdistamme tämän arvostelumme puolueitten *johtoon*. Itse puolueitten suuret massat ovat täysin viattomia johtoelimien tekemiin ratkaisuihin. Niille lankeaa vain se vika, että näkemättä selvästi mahdollisuutta uuteen elämään ne kulkeutuvat virran mukana ja vetävät viivan tarvittaessa ja uskovat sillä täyttäneensä kansalaisvelvollisuutensa.

Rinnastaessamme IKL:n ohjelmalliset suuntaviivat omiimme ja todetessamme, että se on osittain lainannut ne meidän perusajatuksistamme, me emme millään tavalla tunne katkeruutta siitä, että näin on tehty. Mutta me valitamme sitä, ettei IKL ole kokonaan ottanut meidän ohjelmaamme, vaan juuri tärkeämmät kohdat, jotka ovat uuden maailmankatsomuksen edellytyksiä ja jotka toteutettuina voivat johtaa kansamme uuteen elämään, on se jättänyt omaksumatta itselleen.

Me painostimme jo edellä, että uusien virtausten kautta on mahdollista onnellistuttaa kansa ja johtaa sen talouselämä ja politiikka uuteen ja terveeseen vaiheeseen edellytyksellä, että uudet järjestöt säilyvät vapaina vanhan järjestelmän miehistä ja heidän vaikutteistaan sekä "kultaisesta" tuestaan. Samoin kuin aikaisempien kansanliikkeiden samoin on IKL:n johdossa uudelle maailmankatsomukselle aivan vieraita tekijöitä olemassa, jotka tuhosivat aikaisemmat kansanliikkeet ja nyt ovat ilmeisesti jo ennättäneet myrkyttää IKL:n johdonkin. Nämä tällaiset tekijät kultasuonineen ovat paitsi näkyvissä johdossa pääasiallisemmin näkymättömissä johdon takana, mutta siltä ratkaisevasti mukana. IKL:n ohjelma sellaisenaankin lisättynä eräillä niillä paikoittain oikeaan osuneilla selostuksilla ja kirjoituksilla, joita myöhemmin liikkeen sanomalehdistössä on näkynyt, voisi kyllä toteutettuna saada hyvää aikaan kansamme keskuudessa, jos liikettä johdettaisiin vapaana liberalismin miesten vaikutteista.

IKL:n ohjelmaa on sikäli, mikäli liikkeen julkaisulehtiset ja sen sanomalehdistö voidaan ottaa arvostelun pohjaksi, muutettu kuluneen vuoden aikana useasti terveeseen suuntaan. Kaiketi tämä on johtunut siitä, että liikkeen terveet massat ovat vaistomaisesti tai mahdollisesti määrätietoisesti vaatineet uudistuksia ohjelmaan ja terveempää menettelyä toiminnassa. IKL:n johto ja eduskuntaryhmä on eksynyt vanhojen puolueitten tapoihin ja harjoittanut taktikointia kuin parhain niistä, mutta me toivomme, että kaikesta huolimatta liikkeen sisäiset kieltämättä huomattavat voimat koettavat edelleen tervehdyttää järjestön toimintaa ja ennen kaikkea sen johtoa. Täten koituu IKL:nkin toiminta hyödyksi maallemme ja kansallemme. Se on silloin joka tapauksessa herätystyötä, jonka tarpeessa kansamme on kipeästi eikä sen suuret ponnistukset ja voimankulutukset joudu aivan hukkaan kulumaan.

*

Tämä kirjoitus on joutunut julkaistavaksi valtiomme korkeasti kunnioitetun päämiehen ehdottaman sovinnon viikon aikana, ja se pyrkii omalla tavallaan olemaan sovintoon myötävaikuttamassa. Ollen syvimmän vakaumuksemme pohjalla uuden maailmankatsomuksen esitaistelijoita, me tietysti emme voi käsittää sovintoa sellaisessa mielessä, että me luopuisimme taistelusta sitä vastaan, jota pidämme kansallemme vahingollisena, taikka sen puolesta, minkä uskomme kansallemme välttämättömäksi ja siunaukselliseksi. Emme tahdo tässä suhteessa teeskennellä sellaista sovinnollisuutta, joka ei olisi vilpitöntä. Se olisi väärä teko ennenkaikkea sovinnon viikon ehdottajaa vastaan. Tulemme siis rehellisesti jatkamaan taisteluamme aatteemme puolesta. Mutta toivomme tällä kirjoituksella myötävaikuttaneemme käsitteiden selvittelyä ja tehneemme vanhan puoluejärjestelmän kannattajillekin helpommaksi ymmärtää, mihin me pyrimme ja millä pohjalla sovinnollisuus ja kansamme eheyttäminen on saavutettavissa. Toivomme tämän kautta *edistäneemme* nykyajan suurien kysymyksien käsittelyä kansamme keskuudessa *asiallisella* pohjalla, *kansamme eheyttä ja kokonaisuuden etua* silmälläpitäen. Jos puolue-edustajainkin taholta luovuttaisiin vetäytymästä "arvovaltansa" taakse ja uskaltauduttaisiin suoranaiseen ja ennakkoluulottomaan *asialliseen* väittelyyn, niin olisi tämä jo huomattava askel *sovintoa* ja *kansamme eheyttämistä* kohti.

Järjestön Työmailta

HANKINTA-kilpailumme.

Kuten muistettaneen, julkaistiin lokakuulla viime vuonna alueitten keskeinen tilaushankintakilpailu v. 1934 tilausten hankkinnassa. Kilpailun oli määrä päättyä 1. 1. 1934. Muutamat alueet ottivatkin hankintatyön oikein sydämen asiakseen ryhtyen jo ajoissa toimintaan. Nyttemmin olemme tarkistaneet tuloksia ja osottavat ne seuraavanlaisia saavutuksia. (Sulkumerkkien sisällä viimeiset tulokset):

1 tila (1) Hels. piiri 4 alue.
2 „ (2) Hels. piiri 7 alue.
3 „ (4) Hels. piiri 19 alue.
4 „ (3) Länsi-Uusimaan alue.
5 „ (5) Jyväskylän alue.
6 „ (6) Hels. piiri 1 alue.
7 „ (6) Hels. piiri 14 alue.
8 „ (—) Hels. piiri 6 alue.
9 „ (—) Turun alue.
10 „ (8) Kuopion alue.

Kuten näkyy suoriutui voittajana Helsingin piirin 4 alue, saaden siis haltuunsa 1 kk. ajaksi palkinnoksi aijotun kiertopalkinnon, siihen kaiverrettuna alueen nimi.

Lienee lukijoille ja kilpaileville alueillekin mielenkiintoista tietää, millaisia tilauseriä kilpailevien alueitten välillä on. Se osottaa, että:

1—2 tilan ero on 134 (86) tilausta.
2—3 „ „ „ 14 (65) „
3—4 „ „ „ 8 (8) „
4—5 „ „ „ 6 (1) „
5—6 „ „ „ 21 (52) „
6—7 „ „ „ 15 (3) „
7—8 „ „ „ 20 (5) „
8—9 „ „ „ 5 (1) „
9—10 „ „ „ 1 (2) „

Kilpailumme osottaa myöskin, että yritteliäisyyttä eräissä alueissa rupeaa olemaan. Hels. piiri 6 alue tuli näkyville. Salmin, Hagan ja Hels. piir. 11 sekä Vaasan alueet jäivät kokonaan näkymättömiin, joskaan ei toivottavasti pitkäksi aikaa.

Henkilökohtainen kilpailumme osottaa, että:

1 tila (1) aluer. Koistinen, Helsinki.
2 „ (2) toimist.pääll. Lindgren, Helsinki.
3 „ (3) tukiv. Johansson, Helsinki.
4 „ (5) lehtiv. Usitalo, Helsinki.
5 „ (4) aluel.v. Vesderlun, Lohja.
6 „ (6) aluel.v. Rutanen, Jyväskylä
7 „ (8) aluev. Jansson, Karjaa.
8 „ (7) tukiv. Herrmann, Helsinki.
9 „ (—) aluel.v. Patanen, Helsinki.
10 „ (—) tukiv. Hakala, Jyväskylä.
11 „ (9) tukiv. Imalin, Helsinki.
12 „ (10) aluel.v. Sandell, Helsinki.
13 „ (—) aluel.v. Oksanen, Helsinki.
14 „ (—) lehtiv. v. Alfthan, Helsinki.
15 „ (10) aluev. Kull, Vaasa.
16 „ (—) junt.v. J. E. Säde, Helsinki.
17 „ (—) aluev. Vallenius, Haaga.
18 „ (—) aluev. Viitanen, Helsinki.
19 „ (—) tukiv. Nyroos, Porvoo.
20 „ (—) aluev. Rosenqvist, Turku.

Kilpailu osottaa alkupään miesten keskistä vinhaa ottelua, mutta samoin taistelun merkkejä näyttää takapäänkin sijoitukset. Ensi tarkkailu on taas ensi viikolla. Näkemiin!

卐

SKJ:n jäsenet tekivät Tapaninpäivänä pienen tutustumismatkan Kansallismuseoon. Osanottajia retkellä oli kolmatta kymmentä. Museossa katseltiin eri osastoja. Mukana olleita kiinnosti erikoisesti se, että museon vanhojen pukujen osastossa pukukoristeina huomasimme erimallisia hakaristejä, samoinkuin erikoisissa n.s. puumerkeissä ilmeni kauniita hakaristimerkkejä. Tämä näkemyksemme osotti meille mukana olleille, että on turhaa puhua ja huutaa, jotta hakaristi on kuletettu meille muuaita ja että se ei ole suomalaisille kuuluvaa. Näkemyksemme osotti, että 2—3 sataa vuotta sitten meillä Suomessa oli hakaristi ja mahdollisesti meiltä kulkeutunut muuallekin.

Toinen huvittava tapaus oli kun joukkueemme kulki osastosta toiseen, liittyi siihen sivullisiakin mukaan. Mutta saavuttuamme osastoon, jossa edellä mainittuja hakaristejä selostettiin, nostatti selostelumme muutamissa sivullisissa aika pahan tuulen, koska niitä useita nenää nyrpistäen puikki joukostamme pois.

卐

Onnistunut kokous oli viime perjantaina SKJ:n piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6. Sali oli vielä jouluasussa ja aivan tupaten täynnä yleisöä. Ohjelmassa oli järjestön joht. Kalstan mielenkiintoinen esitelmä "Elimellisestä talouselämästä" ,toinen mielenkiintoinen puhe oli lehtiv. Alfthanin, aiheena "taistelu vapauden puolesta". Muusta ohjelmasta mainittakoon laulu ja pianonsoitto. Lopuksi tehtiin kyselyitä sekä suullisesti, että kirjeellisesti. Lehtiä ja kirjallisuutta ostettiin. Uusia jäseniä ilmoittautui. Kokous oli Helsingin piirin 4 alueen järjestämä. Enempi vain sellaisia kokouksia.

卐

Huomenna perjantaina on piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6, jälleen yleinen kokous, järjestää H:gin piirin 6 alue. Puhuvat m.m. aluev. Malja ja rj. Perttunen. Toivottavasti sali täyttyy taas satapäisenä kuulijakuntana, kuten viime perjantainakin.

卐

Tuo Hakaristilippu sydänmaille!

I.

Tuo Hakaristilippu sydänmaille,
miss' raskain elon kiista kestetään
ja missä kansa, uskollisin laille
lain varjolla nyt puhtaaks' ryöstetän.
Lisätään kodittomain laumaa yhä.
Ei maassa enää perhe, koti pyhä.

II.

Tuo Hakaristilippu nähtäväksi,
nyt kansalaistes' hädänhetkenä.
Ja kansanjoukoille tee tiettäväksi
tään aatesuunnan suuri tehtävä.
Se tähtää taistoon kodin, leivän eestä
ja vapauteen kultan ikehestä.

III.

Tuo Hakaristilippu näytä meille
ja kokoo sen kanssa taisteluun
tuhanten laumat, ajetut maanteille
elämän suureen, pyhään otteluun.
Mi takaa kotionnen, leivän meille,
pimeään, pilvisäähän eksyneille.

IV.

Tuo lähemmäksi näitä korpimaita,
Se elähyttää elon uskoa.
Äl' kainostele raharuhtinaita,
vaan vaali uutta aamuruskoa,
sen aamun, joka työlle arvon antaa
ja lähemmäks' vie ihmisyyden rantaa.

Kaapo Wiluksela.

Uuden Vuoden onnitteluja:

Lea ja Hj. Fraktman.
Olga ja Evert Silvo.
V. Kontula.
Eino Hirvonen.
Kai Alijoki.
Otto Ollikainen.

Pientilojen karjatalouden . . .

(Jatk. siv. 3)

muutkin kilpailijat ja heidän naapurinsa ovat varmaan tulleet vakuutetuiksi siitä, että huolellisesti kasvatettu hieho kykenee lehmäksi vartuttuaan maksamaan kasvatuskustannukset takaisin varmemmin kuin lehmä, mikä on saanut kasvaa niinkuin on voinut.

Karjatalouden kannattavaisuus on nykyisin heikkoa. Merkillepantavaa on kumminkin, että siellä täällä on tiloja, joissa karjatalous nykyisinkin kannattaa jotenkin yhtä hyvin kuin ennenkin. Yhteinen piirre näille karjatalouksille on se, että niissä on tehty karjan ruokinnan-, hoidon- ja jalostuksen hyväksi jatkuvasti parannuksia. Kun tilanne on kiristynyt, on tasapaino saavutettu taas sen jälkeen kun joku tehty parannus on jäänyt vaikuttamaan edulliseen suuntaan.

Kun monella pientilalla lypsykarja antaa suurimman osan kaikista tuloista, on luonnollisesti karjatalouden kehittäminen ensiluokkaisen tärkeätä. Lypsykarja saa rehunsa talon pelloista, se antaa takaisin arvokasta lantaa, se antaa lisäksi jäterehua, jota voidaan käyttää kanojen ja sikojen ruokinnassa. Karjalla on siis erittäin keskeinen asema pientilan kokonaisuutta ajatellen.

Karjanhoitokurssit ja karjataloudelliset kilpailut ovat tärkeimmät niistä työmuodoista, joilla Pienviljelijäin Keskusliitto on pientilojen karjataloutta pyrkinyt kohentamaan.

Päättyneissä kilpailuissa jaettiin palkintoja yhteensä 25,000 markan arvosta. Karjan ruokinnan ja -hoidon kilpailussa jaettiin 9 kpl. I palkintoa, 29 kpl. II palkintoa, 80 kpl. III palkintoa ja 201 kpl. kehoituspalkintoa.

Nuorenkarjanhoitokilpailussa jaettiin 6 kpl. I palkintoa, 10 kpl. II palkintoa, 28 kpl. III palkintoa ja 23 kehoituspalkintoa.

Sydämelliset Uudenvuodentoivotukset kaikille ystäville Suomessa lähettää tervehdyksin

"Herää Suomi"

Wilhelm G. A. Rady

Suomen Kansan Järjestö

JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelämakasiinink. 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestönrahastaja	24100
Lehtijaosto: kassa, ilmoitukset, tilaukset	34793
toimitus	21456
Arpajaistoimisto	33156
Työtoimisto	24100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO,
E. Makasiininkatu 6, puh. 24100
Uudenmaan Piirikanslia
E. Makasiinink 6, puh. 24100.
Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11, puh 3368
Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh 141.
Kuopion aluekanslia
Kuopio. Puijonk 15
Vaasan I aluekanslia
Korsholma. opett Kull.
Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa. Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia
Viipuri. Karjaportink. 14. Saarinen
Jyväskylän alue
Jyväskylä Emaus. puh 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:-, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10% koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.